

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120236032
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120236032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. B. XX, XXX XX K. B., o zaplatenie sumy 1.756,49 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/74/2020-129 zo dňa 25.06.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu a žalovanému voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.756,49 eura s príslušenstvom na tom základe, že jeho právny predchodca - O. P. Z., F..M., ktorá mu pohľadávku postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX - uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou mu bol poskytnutý úver vo výške 2.000 eur splatný v 120 mesačných splátkach po 38,80 eura, pričom splatnosť prvej splátky bola určená dňom 25.04.2014. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, vyzval ho právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 05.04.2017 na splatenie dlžnej časti úveru, a zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Následne listom zo dňa XX.XX.XXXX žalovanému oznámil, že k tomuto dňu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva a vyzval ho na jeho predčasné splatenie v lehote 7 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy.

2. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že predmetná zmluva o úvere bola skutočne uzatvorená tak, ako uvádzal žalobca. Posudzovaný právny vzťah posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, na ktorý je potrebné prednostne aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Konštatoval nedodržanie platobnej disciplíny žalovaným, kvôli čomu pristúpil právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu XX.XX.XXXX, a to pri dodržaní postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Za nespornú považoval aj skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo k platnému postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu.

3. Pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal súd z ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka a prijal záver, že nárok žalobcu je premlčaný. Uviedol, že osobitným ustanovením vo vzťahu k § 101

Občianskeho zákonníka je § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplatennej splátky. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje zároveň § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať, a to najmenej v 15-dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky stáva účinným. V zmysle uvedeného bol súd toho názoru, že otázku premlčania je potrebné posúdiť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, a to za súčasného rešpektovania splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

4. Ďalej súd konštatoval, že k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo ku dňu XX.XX.XXXX, preto bolo pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby potrebné zistiť, s ktorou splátkou bol dlžník v čase uplatnenia tohto práva zo strany pôvodného veriteľa v omeškaní tri mesiace. Súd dospel k záveru, že ide o splátku splatnú dňa 25.01.2017, preto všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 26.01.2017 a k jej uplynutiu došlo dňa 26.01.2020, t. j. pred podaním žaloby, ktorú žalobca podal na Okresný súd Z. Z. dňa 06.02.2020. Vychádzajúc z uvedených skutočností bol nárok žalobcu premlčaný, a preto súd žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 54a, § 101, § 103, § 122 ods. 2, § 524, ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 17 ods. 1, 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 151 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietal ako dôvody, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia ako aj nesprávne právne posúdenie veci. Súd podľa neho nesprávne posúdil jeho nárok ako premlčaný. Uviedol, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z tohto ustanovenia vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie § 565 žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátok. Ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103, je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 25.01.2017, na ktorej zaplatenie bol pod hrozbou zosplatnenia vyzvaný v predžalobnej upomienke, nemohol jeho právny predchodca ani pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 25.04.2017, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Od toho dňa začala plynúť aj premlčacia doba troch rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 06.02.2020 domáhal zaplatenia sumy 1.756,49 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 22.06.2017 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX so O. P. Z., F.M., so sídlom W. I. X, Z., (ďalej aj „banka“) ako postupcom, pričom tento pôvodný veriteľ so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s výškou úveru 2.000 eur a s

dohodnutou dobou splatnosti XX.XX.XXXX. Pohľadávka uplatnená v konaní pozostáva z istiny vo výške 1.756,49 eura a príslušenstva.

9. Keďže dňa 05.12.2018 nadobudol účinnosť § 54a Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou možného premlčania žalobcom uplatneného nároku. Správne konštatoval, že pre posúdenie daného prípadu je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne a upravuje počiatok premlčania odlišne od všeobecného. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka pri dohodnutom plnení v splátkach, plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivkej splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatnenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka nevyužije, plynie premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka).

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že nesplnená splátka, pre ktorú nastala splatnosť úveru, bola splatná dňa 25.01.2017. Týmto dňom teda nastala zročnosť dlhu a následne dňa 26.01.2017 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula 26.01.2020. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 06.02.2020, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. Vo vzťahu k splátkam splatným pred 25.01.2017 plynula premlčacia doba samostatne.

11. Žalobca v odvolaní nespochybnil, že splatnosť pohľadávky nastala pre pohľadávku splatnú dňa 25.01.2017, namietal však, že k zosplatneniu úveru mohol jeho právny predchodca pristúpiť až po uplynutí troch mesiacov, teda po 25.04.2017, a preto až týmto okamihom mohla začať plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 26.04.2020.

12. K tomu odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka jasne vyplýva, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Splátka, pre ktorú nastala zročnosť celého dlhu je v tomto prípade práve splátka splatná dňa 25.01.2017. Pre splátku splatnú po troch mesiacoch dňa 25.04.2017 nedošlo k zosplatneniu dlhu, pretože zosplatnenie kvôli tejto splátke by bolo neplatné pre nedodržanie lehoty omeškania troch mesiacov zakotvanej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému predčasné zosplatnenie úveru listom zo dňa XX.XX.XXXX, čo by znamenalo, že splátkou splatnou dňa 25.04.2017 nebol dlžník v omeškaní ani jeden mesiac. Splátka splatná dňa 25.04.2017 nebola tou splátkou, pre ktorú nastala zročnosť celého dlhu, a preto nemohla až týmto okamihom začať plynúť premlčacia doba, ako tvrdil žalobca v odvolaní. Veriteľ totiž môže zosplatniť dlh najskôr po uplynutí troch mesiacov po splatnosti splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní. Zároveň musí dodržať aj lehotu 15 dní vzťahujúcu sa na upozornenie veriteľa na uplatnenie tohto práva.

13. Odvolací súd sa z vyššie uvedených dôvodov nemohol stotožniť s námietkami žalobcu prezentovanými v odvolaní. Podľa názoru odvolacieho súdu dáva odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odpoveď na všetky podstatné námietky žalobcu opísané v odvolaní, jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom toto rozhodnutie odvolací súd nezhodnotil ako arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie správne posúdil prejednávajú vec a svoje právne závery

dostatočne odôvodnil. S ohľadom na to odvolací súd nemohol posúdiť odvolanie žalobcu ako opodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže mu však žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol (§ 396 ods. 1 CSP), že sa mu nárok na ich náhradu nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).